

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 10C/151/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4422205352
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marián Hatala
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2025:4422205352.11

Uznesenie

Okresný súd Nové Zámky v právnej veci žalobcov: v 1. rade: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D., C. XX, v 2. rade: E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D., C. XX, v 3. rade: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. C. G., E. A. H. XX, žalobcovia v 1. rade až v 3. rade právne zastúpení: Advokátska kancelária JUDr. Vlasta Suchanová, s.r.o., Podzámska 32, Nové Zámky, IČO: 53 344 294 proti žalovaným: v 1. rade: Allianz - Slovenská poisťovňa a.s., Pribinova 19, Bratislava, IČO: 00 151 700, v 2. rade: Baliarne obchodu a. s., Hraničná 664/16, Poprad, IČO: 31 707 874, v 3. rade: I. J., nar. XX.XX.XXXX, C. XXXX/XX, C. D., žalovaní v 2. rade a v 3. rade právne zastúpení: JUDr. Martin Ganczner, advokát, AK Nové Zámky, Tajovského 6, o náhradu škody, nemajetkovej a majetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Súd konanie z a s t a v u j e.

II. Žalovanému v 1. rade súd n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalobcom v 1. rade až v 3. rade.

III. Žalovanému v 2. rade súd n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalobcom v 1. rade až v 3. rade.

IV. Žalovanému v 3. rade súd p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalobcom v 1. rade až v 3. rade vo výške 50 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia v 1. až v 3. rade sa v konaní domáhali voči žalovaným v 1. rade až v 3. rade náhrady nemajetkovej ujmy, a to žalobca v 1. rade vo výške 20 000,- eur, žalobca v 2. rade vo výške 10 000,- eur a žalobca v 3. rade vo výške 30 000,- eur; okrem toho sa žalobca v 1. rade domáhal aj náhrady vecnej škody, pozostávajúcej z pohrebných nákladov a nákladov na hrobové miesto v celkovej výške 3 133,84 eur s príslušenstvom. V žalobe poukázali na skutočnosti, v zmysle ktorých dňa 14.12.2020 malo dôjsť k stretu motorového vozidla Škoda Fabia EČV: K. s L. B., naposledy bytom C. D., C. XX, ktorá následkom poranení mala podľahnúť dňa 22.12.2020. V jej osobe sa jednalo o manželku žalobcu v 1. rade a matku žalobcov v 2. a v 3. rade. Motorové vozidlo Škoda Fabia EČV: K. malo byť ku dňu 14.12.2020 poistené povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného v 1. rade, k uvedenému dňu mal byť jeho držiteľom žalovaný v 2. rade a v inkriminovaný deň mal uvedené motorové vozidlo riadiť žalovaný v 3. rade. Konanie bolo začaté dňa 22.12.2022, kedy bola žaloba doručená tunajšiemu súdu. Súčasťou žaloby bol aj návrh žalobcov v 1. až v 3. rade na prerušenie tohto sporového konania do právoplatného skončenia trestného konania, v tom čase vedeného na Okresnom riaditeľstve PZ v Nových Zámkoch pod spisovou značkou ČVS:ORP-478/1-VYS-NZ-2021, a v ktorom malo byť vznesené obvinenie žalovanému v 3. rade za prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1., 2. písmeno a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písmeno h) Tr. zák..

2.1 Žalovaný v 1. rade namietal absenciu konečného právoplatného rozhodnutia o zavinení dopravnej nehody.

2.2 Žalovaný v 2. rade rovnako dával do pozornosti neexistenciu právoplatného rozhodnutia v trestnej veci dopravnej nehody zo dňa 14.12.2020. Zároveň sa pripojil k prerušeniu konania tak, ako navrhli žalobcovia v 1. až v 3. rade.

2.3 Žalovaný v 3. rade považoval podanú žalobu za predčasnú a poukázal na existenciu trestného konania vedeného na Okresnom riaditeľstve PZ v Nových Zámkoch pod spisovou značkou ČVS:ORP-478/1-VYS-NZ-2021, v ktorom sa malo vykonávať znalecké dokazovanie Ústavom súdneho inžinierstva v Žiline na zistenie príčin a zodpovednosti za dopravnú nehodu.

3. Právoplatným uznesením tunajšieho súdu 10C/151/2022 - 837 zo dňa 04.05.2023 bolo konanie prerušené do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Nové Zámky pod spisovou značkou 4T/23/2023.

4.1 Uznesením Okresného riaditeľstva PZ Nové Zámky ČVS:ORP-137/DI-NZ-2020 zo dňa 14.12.2020 bolo podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie za prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona, preto že dňa 14.12.2020 v čase okolo 07.20 hod. v meste Nové Zámky na ul. Nábrežná sa vodič osobného motorového vozidla zn. Škoda Fábria, EČ: K. nevenoval plne vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke, pričom pri prechádzaní ulice Nábrežná smerom na ul. M. zrazil pravou prednou časťou vozidla chodkyňu L. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. C. XXXX/XX, ktorá prechádzala cez cestu na priechode pre chodcov alebo v tesnej blízkosti priechodu pre chodcov, ktorá podľa regresu z FNsP Nové Zámky zo dňa 14.12.2020 utrpela poranenie pečene, obličky, pomliaždenie pľúc, drobné krvácanie, zlomeninu ľavej ramennej kosti, ľavej lopatky, narazenie rebier panvy, tržnej rany hlavy a ľavého lakťa. Týmto konaním vodič osobného motorového vozidla zn. Škoda Fábria, EČ: K. porušil ustanovenia § 4 ods. 1 písm. c), písm. e) s poukazom na § 137 ods. 2 písm. c, r) zákona č. 8/2009 o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Listom zo dňa 28.12.2020 Okresné riaditeľstvo PZ Nové Zámky oznámilo Okresnej prokuratúre Nové Zámky zmenu právnej kvalifikácie na prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1 Trestného zákona z dôvodu, že chodkyňa L. B. dňa XX.XX.XXXX zomrela v nemocnici v Nových Zámkoch.

4.2 Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky 4T/23/2023 - 881 zo dňa 20.09.2023 bol podľa § 285 písmena b) Trestného poriadku obžalovaný I. J., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, C. D. (žalovaný v 3. rade) oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp. zn. 1Pv 499/20/4404 zo dňa 13.04.2023 pre prečin usmrtienia podľa § 149 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno h) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 14.12.2020 v čase okolo 07:20 h v meste Nové Zámky na Ul. Nábrežnej, v smere na Ul. Komárňanskú, za križovatkou s Ul. Bitúnkovou, ako vodič riadiaci motorové vozidlo zn. Škoda Fabia, EČV: K. neprispôsobil svoje správanie a svoju techniku jazdy situácii v cestnej premávke, dôsledne nesledoval situáciu v cestnej premávke, následkom čoho oneskorene reagoval na chodkyňu, staršiu osobu – poškodenú L. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D., C. XXXX/XX, plynule prichádzajúcu oproti vozidlu obžalovaného z priechodu pre chodcov, nachádzajúceho sa na vedľajšej ceste, z pohľadu obžalovaného popri pravom kraji vozovky, ktorá sa pohybovala smerom k priechodu pre chodcov, nachádzajúceho sa na Ul. Nábrežnej v smere jazdy vozidla obžalovaného a následne smerovala na druhú stranu vozovky cez Ul. Nábrežná, pričom v čase, keď bola poškodená v miestach pravej časti priechodu pre chodcov, alebo v jeho bezprostrednej blízkosti a prechádzala cez cestu, oneskorene reagoval na jej vstup do dráhy vozidla a narazil do nej pravou prednou časťou vozidla, následkom ktorého nárazu utrpela poškodená chodkyňa L. B. zranenia – odierky v oblasti pravého kolena, predkolena, minimálnu odierku ľavého kolena, odierku v oblasti ľavého lakťového zhybu z bočnej strany, pohmoždenie mäkkých častí hlavy s tržnými ranami a podliatinami v temnej oblasti vľavo a na čele vpravo, tržnú ranu v oblasti ľavého lakťa, drobné tržné ranky na kolene a predkolení vpravo, polytraumu s traumatickým a hemoragickým šokom, akútnu respiračnú insuficienciu, pohmoždenie mozgu na čelovotemenom rozhraní, podpavúčnicové zakrvácanie na čelovotemenom rozhraní, v spánkovej oblasti vpravo, parasagitálne vpravo, zlomeninu laterálneho konca ľavej kľúčnej kosti, trieštivú zlomeninu ľavej lopatky, trieštivú dislokovanú zlomeninu hornej časti tela ľavej ramennej kosti a chirurgického krčku, na ľavej strane infrakciu (nalomenie) predného oblúka I. rebra, viacnásobnú

zlomeninu II. rebra, zlomeninu bočného oblúka III. rebra, infrakcie IV., V. a VI. rebra, pohmoždenie pľúcneho tkaniva viac na ľavej strane, pneumothorax – voľný vzduch v pohrudničnej dutine vpravo, hemothorax – voľnú krv v pohrudničnej dutine obojstranne, tracheostomiu, zlomeninu oboch ramienok lonovej kosti vľavo bez posunu, zlomeninu tela lonovej kosti vpravo, zlomeninu bedrovej kosti vľavo v oblasti zadnej časti lopaty s prechodom k hornej časti SI zhybu vľavo, pohmoždenie pečene v segmente IV. – V. charakteru lacerokontúzných zmien tkaniva, pohmoždenie pravej nadobličky s podliatinou do 40 x 25 mm s ľahkým prekrvácaním retroperitonea v okolí, malé množstvo voľnej tekutiny v dutine brušnej, na základe ktorých bola hospitalizovaná dňa 14.12.2020 vo FNsP Nové Zámky, pričom dňa 22.12.2020 v čase o 13:15 hod. vo FNsP Nové Zámky na klinike anestéziológie a intenzívnej medicíny na následky uvedených zranení, ktoré utrpela v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou, zomrela, čím obžalovaný ako vodič motorového vozidla porušil dôležité povinnosti, vyplývajúce mu ako vodičovi motorového vozidla z ustanovení § 4 odsek 1 písmeno c), písmeno e) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, pretože skutok nie je trestným činom.

4.3 Uznesením Krajského súdu v Nitre 2To/8/2024 - 949 zo dňa 17.07.2024 odvolací súd podľa § 319 Trestného poriadku zamietol odvolanie prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky 4T/23/2023 - 881 zo dňa 20.09.2023, pretože nie je dôvodné.

5. Právoplatným uznesením tunajšieho súdu 10C/151/2022 - 898 zo dňa 24. októbra 2024 bolo pokračované v konaní Okresného súdu Nové Zámky pod spisovou značkou 10C/151/2022.

6. Na pojednávaní konanom dňa 20.03.2025 žalobcovia v 1. až v 3. rade prostredníctvom svojej právnej zástupkyne oznámili, že žaloba v tejto veci bola podaná z opatrnosti v čase, keď trestné konanie bolo v štádiu prípravného konania. Uplatnenie nároku na náhradu škody v trestnom konaní bolo možné len voči žalovanému v 3. rade a preto sa rozhodli podať žalobu v tejto veci aj voči žalovaným v 1. rade (poisťovateľ) a v 2. rade (držiteľ motorového vozidla). Bolo zdôraznené, že žaloba nemala mať špekulatívny charakter, vzťahy medzi všetkými žalobcami a zomrelou L. B. mali byť veľmi dobré a až po právoplatnom oslobodení žalovaného v 3. rade v trestnom konaní sa rozhodli ďalej v tomto spore nesúdiť. Na základe toho právna zástupkyňa žalobcov v 1. až v 3. rade vzala žalobu späť celkom a žiadala konanie zastaviť, v dôsledku čoho súd konanie zastavil podľa § 145 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

7.1 Žalobcovia v 1. až v 3. rade zároveň žiadali, aby súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania postupoval podľa § 257 C.s.p. a prihliadol na dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré sú uvedené v bode 6. odôvodnenia tohto uznesenia, teda predovšetkým na charakter sporu, vzťahy medzi všetkými žalobcami a neobhou L. B., správaním sa všetkých žalobcov v spore, ako aj skutočnosť, že z ich strany sa nemalo jednať o špekulatívnu žalobu.

7.2 Žalovaný v 1. rade so zastavením konania súhlasil a pre prípad zastavenia konania sa vzdal nároku na náhradu trov konania.

7.3 Žalovaní v 2. a v 3. rade so zastavením konania súhlasili, no žiadali, aby im bol priznaný nárok na náhradu trov konania voči žalobcom v 1. až v 3. rade, keď mali za to, že nie je daná existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa, pre ktoré by im nemal byť priznaný nárok na náhradu trov konania.

8. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj C.s.p.) o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 256 ods. 1 C.s.p. ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 257 C.s.p. výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

9.1 Nepriznanie nároku na náhradu trov konania môže viesť k odmietnutiu spravodlivosti a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (viď III. ÚS 144/2010).

9.2 Zmyslom a účelom inštitútu náhrady trov konania pred všeobecným súdom je poskytnúť úspešnej strane náhradu tých trov konania, ktoré účelne vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musela alebo bude musieť nepochybne zaplatiť, pričom by ich nemusela zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom. Výnimky z tohto pravidla musí ustanoviť zákon; tieto sa musia uplatňovať len za splnenia všetkých zákonom ustanovených podmienok a skôr reštriktívne, napr. takou výnimkou je nepriznanie náhrady trov konania podľa § 257 CSP (porovnaj napr. II. ÚS 31/04).

10.1 Ustanovenie § 257 C.s.p. preberá úpravu z ustanovenia § 150 ods. 1 prvej vety Občianskeho súdneho poriadku. Účelom ustanovenia § 257 C.s.p. je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolučného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní, respektíve zásadou procesného zavinenia na zastavení konania. Aplikácia ustanovenia § 257 C.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď síce sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa § 255 a § 256 C.s.p., súd však dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu. Uplatnenie tohto osobitného kritéria na nepriznanie náhrady trov konania prichádza do úvahy len výnimočne, a preto sa musí vykladať prísne reštriktívne. Rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 C.s.p. sa nesmie javiť ako neprimeraná tvrdosť voči subjektom konania a nesmie odporovať dobrým mravom. Dôvody hodné osobitného zreteľa sa skúmajú vždy u strany konania povinnej plne alebo čiastočne nahradiť trovy konania. Tieto dôvody, inak pomerne jasne vymedzené stabilizovanou judikatúrou, spôsobujú čiastočný alebo úplný zánik práva na náhradu trov konania u čiastočne alebo úplne úspešnej strany sporu. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii. Do úvahy treba brať tiež také okolnosti, ktoré viedli k súdному uplatneniu nároku a prihliadnúť i na postoj strán sporu v konaní. Ďalšou zo skupín prípadov, v ktorých aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy, sú prípady charakteristické sociálnym aspektom, ktorý vystupuje do popredia vtedy, keď povinná strana sporu nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodov, ktoré sama nezavinila, alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami. V takýchto prípadoch súd zohľadňuje osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch strán, prihliada na postoj strán v konaní a prípadne iné okolnosti a môže dospieť k záveru o úplnom nepriznaní trov konania úspešnej strane alebo o nepriznaní čiastočnom, a to práve s ohľadom na intenzitu preukázaných dôvodov hodných osobitného zreteľa (citované z uznesenia Ústavného súdu SR z 8. decembra 2011, sp. zn. II. ÚS 563/2011-14 a prispôsobené novej právnej úprave). Je teda potrebné skúmať pomery nielen toho, koho by postihovala povinnosť nahradiť trovy, ale aj toho, ktorého majetková sféra by bola použitím výnimočného ustanovenia dotknutá.

10.2 Judikatúra taktiež konštatovala, že toto ustanovenie nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvoľe), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednáwanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnúť. Ustanovenie preto nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadnúť kedykoľvek bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. januára 2010, sp. zn. 2 MCdo 17/2009).

10.3 Ustanovenie § 257 C.s.p. je teda zákonné ustanovenie, ktoré z hľadiska náhrady trov konania predstavuje určitú formu výnimky zo všeobecne platnej zásady zodpovednosti za výsledok i zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Je odôvodnené tým, že prísna aplikácia ustanovení o náhrade trov konania by mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiaducim tvrdostiam. Zákon preto stanovuje všeobecné podmienky, za ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k zmierneniu dôsledkov právnych noriem upravujúcich platenie a náhradu trov konania. Toto zákonné ustanovenie vždy dopadá na tú stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Predpokladom jeho použitia je teda existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov inak úspešnej strane sporu

a existencia výnimočnosti daného prípadu. Súd v prípade použitia ustanovenia § 257 C.s.p. je povinný „vytvoriť procesný priestor“ umožňujúci stranám sporu vyjadriť svoje stanovisko k prípadnému použitiu tohto ustanovenia [pozri k tomu rozsudok ESLP Čepek proti Českej republike (sťažnosť č. 9815/10) ako aj nálezy Ústavného súdu ČR sp. zn. PL. ÚS 46/13 a sp. zn. I. ÚS 1593/15]. Podľa ustálenej súdnej praxe (pozri bližšie napr. nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 119/03 či uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/67/2010) výnimočnosť použitia ustanovenia § 257 C.s.p., ako aj to, v čom súd videl, že išlo o prípad hodný osobitného zreteľa, musí byť náležite odôvodnené (I. ÚS 153/2018).

10.4 Strana, ktorá sa domáha aplikovania výnimky zo všeobecných pravidiel pri rozhodovaní o trovách konania, v zásade musí nielen tvrdiť, ale aj preukazovať, že na jej strane nastali okolnosti hodné osobitného zreteľa (§ 257 C.s.p.). Dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 257 C.s.p.), ktoré sa týkajú sociálnych pomerov strany dovolávajúcej sa aplikácie výnimky zo všeobecných pravidiel pri rozhodovaní o trovách konania, sú mnohokrát pre druhú stranu mimo možnosti jej poznania a okamžitej reakcie, preto informačný deficit úspešnej strany týkajúci sa majetkových pomerov neúspešnej strany je povinná preklenúť tvrdením a zároveň preukázaním takých okolností strana domáhajúca sa aplikácie výnimky. Pravidlo o nespornosti skutkových tvrdení strany nepopretých protistranou (§ 151 ods. 1 C.s.p.) sa pri riešení dotknutej otázky neuplatní, pretože by nútilo protistranu vyvracať negatívnu skutočnosť (bezmajetnosť strany, ktorá ju tvrdí), a teda oproti takému tvrdeniu dokazovať (mimo predmetu sporu vo veci samej) existenciu cudzieho majetku, čím by sa vytvorila nerovnocenná pozícia strán konania a výrazne relativizovala možnosť úspešnej protistrany namietat' a rozporovať existenciu dôvodov na aplikáciu § 257 C.s.p. (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 411/2024 z 27. augusta 2024).

11.1 O nároku na náhradu trov konania medzi žalobcami v 1. rade až v 3. rade na jednej strane a žalovaným v 1. rade (poisťovateľ) na druhej strane súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 C.s.p. k § 256 ods. 1 C.s.p., pretože žalobcovia zavinili zastavenie konania späťvzatím žaloby potom, čo žalovaný v 3. rade bol právoplatne oslobodený v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 4T/23/2023. Pri tomto nároku na náhradu trov konania sa súd nezaoberal ustanovením § 257 C.s.p., a teda ani dôvodmi hodnými osobitného zreteľa, pre ktoré by žalovanému v 1. rade nemal priznať nárok na náhradu trov konania, pretože podaním zo dňa 20.03.2025 žalovaný v 1. rade oznámil, že sa vzdáva nároku na náhradu trov konania. Tým pádom súd žalovanému v 1. rade nárok na náhradu trov konania voči žalobcom v 1. až v 3. rade nepriznal.

11.2 O nároku na náhradu trov konania medzi žalobcami v 1. rade až v 3. rade na jednej strane a žalovaným v 2. rade (držiteľ motorového vozidla) na druhej strane by súd v zásade mal rozhodnúť podľa § 262 ods. 1 C.s.p. k § 256 ods. 1 C.s.p., pretože žalobcovia zavinili zastavenie konania späťvzatím žaloby potom, čo žalovaný v 3. rade bol právoplatne oslobodený v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 4T/23/2023. Súd sa ďalej vyjadruje k tomu, že vzhľadom na dôvod na postup podľa § 257 C.s.p.. Aplikácia uvedeného ustanovenia, ako je uvedené v bodoch 9.2, 10.1 až 10.4 odôvodnenia tohto uznesenia, má výnimočný charakter a musí ísť o dôvody hodné osobitného zreteľa, spočívajúce v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu; citované ustanovenie sa musí vykladať prísne reštriktívne a do úvahy sa musia brať tiež také okolnosti ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku, postoj strán sporu v konaní a prípadne aj sociálny aspekt. Dôvody hodné osobitného zreteľa tak, ako je uvedené vyššie, zistené boli. K stretu medzi motorovým vozidlo Škoda Fabia EČV: K. a nebohou L. B. došlo dňa 14.12.2020 v Nových Zámkoch; držiteľom motorového vozidla v tom čase bol žalovaný v 2. rade a vodičom žalovaným v 3. rade. Trestné stíhanie vo veci samej začalo dňa 14.12.2020 na základe uznesenie Okresného riaditeľstva PZ Nové Zámky, pričom žaloba v tomto spore bola podaná o ďalšie dva roky, dňa 22.12.2022 a v čase, keď stále prebiehalo trestné konanie nielen vo veci, ale aj po vznesení obvinenia žalovanému v 3. rade za prečin usmrtienia. Rozhodne nie je možné konštatovať, že by zo strany žalobcov išlo o akúsi špekulatívnu žalobu, a to obzvlášť, keď v osobe nebohej L. B. sa jednalo o manželku žalobcu v 1. rade a matku žalobcov v 2. a v 3. rade, čím nie je možné okamžite konštatovať bezdôvodnosť, prípadne až šikanózný charakter žaloby v časti o náhradu nemajetkovej ujmy. To isté platí aj pri uplatnení nároku na náhradu vecnej škody, pozostávajúcej z pohrebných nákladov a nákladov hrobového miesta. V neposlednom rade je potrebné uviesť aj to, že všetci žalobcovia sa podanou žalobou nedomáhali okamžitého vydania rozhodnutia vo veci samej, ale sami navrhovali prerušenie sporu až do právoplatného skončenia trestného konania, ktoré v tom čase bolo vedené na Okresnom riaditeľstve PZ Nové Zámky pod sp. zn. ČVS:ORP-137/ DI-NZ-2020 a neskôr na základe podanej obžaloby v konaní pred súdom na Okresnom súde Nové

Zámky pod sp. zn. 4T/23/2023. Procesný návrh na prerušenie konania súd akceptoval, čo sa premietlo do právoplatného uznesenia tunajšieho súdu 10C/151/2022-837 zo dňa 04.05.2023, voči čomu nemal výhrady ani žalovaný v 2. rade. Po právoplatnom oslobodení žalovaného v 3. rade v trestnom konaní súd pokračoval v tomto spore, avšak predtým, ako by otvoril pojednávanie vo veci samej a pristúpil k dokazovaniu, žalobcovia vzali svoju žalobu späť celkom a žiadali konanie zastaviť s poukazom nielen na výsledok trestného konania, ale aj na znalecké dokazovanie v ňom vykonané. Jedná sa o skutočnosti, ktoré podľa súdu majú výnimočný charakter, teda jedná sa o dôvody hodné osobitného zreteľa na strane všetkých žalobcov, ktoré viedli k záveru, že žalovanému v 2. rade súd nepriznal nárok na náhradu trov konania. Na jeho strane žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa zistené neboli.

11.3 O nároku na náhradu trov konania medzi žalobcami v 1. rade až v 3. rade na jednej strane a žalovaným v 3. rade na druhej strane (vodič motorového vozidla) by súd v zásade mal rozhodnúť podľa § 262 ods. 1 C.s.p. k § 256 ods. 1 C.s.p., pretože žalobcovia zavinili zastavenie konania späťvzatím žaloby potom, čo žalovaný v 3. rade bol právoplatne oslobodený v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 4T/23/2023. Súd vzhliadol dôvod na postup podľa § 257 C.s.p.. Aplikácia uvedeného ustanovenia, ako je uvedené v bodoch 9.2, 10.1 až 10.4 odôvodnenia tohto uznesenia, má výnimočný charakter a musí ísť o dôvody hodné osobitného zreteľa, spočívajúce v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu; citované ustanovenie sa musí vykladať prísne reštriktívne a do úvahy sa musia brať tiež také okolnosti ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku, postoj strán sporu v konaní a prípadne aj sociálny aspekt. Dôvody hodné osobitného zreteľa tak, ako je uvedené vyššie, zistené boli. K stretu medzi motorovým vozidlo Škoda Fabia EČV: K. a nebohrou L. B. došlo dňa 14.12.2020 v Nových Zámkoch; držiteľom motorového vozidla v tom čase bol žalovaný v 2. rade a vodičom žalovaným v 3. rade. Trestné stíhanie vo veci samej začalo dňa 14.12.2020 na základe uznesenie Okresného riaditeľstva PZ Nové Zámky, pričom žaloba v tomto spore bola podaná o ďalšie dva roky, dňa 22.12.2022 a v čase, keď stále prebiehalo trestné konanie nielen vo veci samej, ale aj po vznesení obvinenia žalovanému v 3. rade za prečin usmrtienia. Rozhodne nie je možné konštatovať, že by zo strany žalobcov išlo o akúsi špekulatívnu žalobu, a to obzvlášť keď osobe nebohej L. B. sa jednalo o manželku žalobcu v 1. rade a matku žalobcov v 2. a v 3. rade, čím nie je možné okamžite odmietnuť, alebo konštatovať bezdôvodnosť, prípadne až šikanózný charakter žaloby v časti o náhradu nemajetkovej ujmy. To isté platí aj pri uplatnení nároku na náhradu vecnej škody, pozostávajúcej z pohrebných nákladov a nákladov hrobového miesta. V neposlednom rade je potrebné uviesť aj to, že všetci žalobcovia sa podanou žalobou nedomáhali okamžitého vydania rozhodnutia vo veci samej, ale sami navrhovali prerušenie sporu až do právoplatného skončenia trestného konania, ktoré v tom čase bolo vedené na Okresnom riaditeľstve PZ Nové Zámky pod sp. zn. ČVS:ORP-137/DI-NZ-2020 a neskôr na základe podanej obžaloby v konaní pred súdom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 4T/23/2023. Procesný návrh na prerušenie konania súd akceptoval, čo sa premietlo do právoplatného uznesenia tunajšieho súdu 10C/151/2022-837 zo dňa 04.05.2023, voči čomu nemal výhrady ani žalovaný v 3. rade. Po právoplatnom oslobodení žalovaného v 3. rade v trestnom konaní súd pokračoval v tomto spore, avšak predtým, ako by otvoril pojednávanie vo veci samej a pristúpil k dokazovaniu, žalobcovia vzali svoju žalobu späť celkom a žiadali konanie zastaviť s poukazom nielen na výsledok trestného konania, ale aj na znalecké dokazovanie v ňom vykonané. Jedná sa o skutočnosti, ktoré podľa súdu majú výnimočný charakter, teda jedná sa o dôvody hodné osobitného zreteľa na strane všetkých žalobcov, ktoré viedli k záveru, že je na mieste aplikácia ustanovenia § 257 C.s.p.. Zároveň súd skúmal prípadnú existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa na strane žalovaného v 3. rade. Zistené bolo, že žalovaný v 3. rade od začatia trestného stíhania vo veci samej, teda od 14.12.2020 až do právoplatnosti uznesenia Krajského súdu v Nitre 2To/8/2024-949 zo dňa 17.07.2024, kedy došlo k jeho oslobodeniu, žil v neistote a pod psychickým tlakom, akým spôsobom trestné konanie dopadne, musel sa podrobiť príslušným úkonom trestného konania, a to všetko za stavu, keď svoju vinu popieral. Napriek tomu krátko po nešťastnej udalosti prejavil záujem podieľať sa na úhrade vecnej škody (pohrebné náklady a hrobové miesto nebohej L. B.), čo žalobcovia v 1. až v 3. rade v tom čase odmietli. Vyhodnotením uvedených skutočností tak súd dospel k záveru, že žalovanému je potrebné priznať nárok na náhradu trov konania voči žalobcom v 1. až v 3. rade, avšak podľa § 257 C.s.p. bol nárok na náhradu trov konania znížený na 50 %, pretože dôvody hodné osobitného zreteľa boli zistené tak na strane všetkých žalobcov, ako aj na strane žalovaného v 3. rade. Záverom sa ešte poznamenáva, že dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by mali sociálny aspekt, zistené neboli. V takom prípade by totiž povinná strana sporu nemohla uhradiť náhradu trov konania z dôvodov, ktoré sama nezavinila, alebo by ich mohla uhradiť len s veľkými ťažkosťami. V tejto súvislosti je možné uviesť, že počet a výška vzniknutých trov právneho zastúpenia pri žalovanom v 3. rade a pri priznanom nároku na náhradu trov konania vo

výške 50 % nebude v takom rozsahu, aby ich žalobcovia v 1. až v 3. rade nedokázali uhradiť vôbec alebo len s veľkými ťažkosťami. Už v tomto štádiu konania je totiž možné uviesť, že konanie bolo dlhší čas prerušené pre prebiehajúce trestné konanie, pojednávanie vo veci samej neprebehlo a jednotlivé úkony zahŕňajú vyjadrenia a stanoviská vo veci. V konaní nevznikli ani trovy dôkazu, prípadne trovy štátu. V tejto súvislosti sa ešte dodáva, že žalobca v 1. rade je starobným dôchodcom a osobou so zdravotným postihnutím, žalobcovia v 2. a v 3. rade sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXXX k.ú. A. N. C. D. ako byt č. 21. Žalobca v 2. rade je zamestnaný v ZSVS a.s.. Náklady spojené s užívaním uvedenej nehnuteľnosti predstavujú vo vzťahu k SPP 23,- eur mesačne, 176,- eur mesačne voči správcovi bytu a 56,- eur voči Západoslovenskej energetike. Skúmané boli aj pomery žalovaného v 3. rade tak, že ten je zamestnancom zamestnávateľa Baliarne a.s. s čistým mesačným príjmom 1 197,- eur, vlastní trojizbový byt č. 2 v k.ú. C. D. vedený na LV č. XXXX, má vyživovaciu povinnosť voči maloletému I. J., nar. XXXX a I. J., nar. XXXX. Spolu s manželkou spláca úver na bývanie Tatrabanke a.s. v sume 52 000,- eur po 200,- eur.

Poučenie:

Proti uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, proti ktorého uzneseniu smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.